

A város kapuibán

A szép Déli, a csúf Nyugati és Keleti — Kinötte a város a pályaudvarokat

Recsegő mikrofonhang, pöfögés, hosszú szerelvények, egyenruhás, siető emberek. Bőröndökkel szaladó kocsik. Ablakon kihajló integetők, búcsúzó, utazók: indulnak és érkeznek, s egy pillanatra megállnak a pályaudvar forgatagában, a város kapujában.

Déli pályaudvar. A vonat befut a harmadik vágányra. Szemben az új, modern főépület üvegfa. Mindenütt virág, modern árusító pavilonok. Aztán kilép az utcára. Az első benyomás a városról: virágos tér, izléses kirakatok.

Kétmilliós forgalom

A vágányok közt kukoricacsutkák, papírok, a folyosókon a pénztárak előtt tolongó tömeg. Belátni a raktárak félig nyitott ajtajain: csomaghegyek. Itt rakják át az ország darabáru-forgalmának hatvan százalékát. A váróteremben zsúfoltság. A levegőben fanyar bor- és cigarettaszag keveredik — Nyugati pályaudvar. Naponta 202 vonat indul és érkezik, 120—130 ezer utassal. A csaknem százszázalékos pályaudvar forgalma igen nagy. Az épület elavult, minden szűk, kicsi. Nagyon elkel már a jövőre tervezett rekonstrukció.

A Nyugati étterme — nagy. A tábla: I. osztály. Az asztalokon tiszták az abroszok. Ragyognak a poharak, a pincérek előzékenyen, udvariassan állnak meg: — Parancsol? Tessék... — Felveszik a rendelést — s nagysokára ki is hozzák az I. osztályú, valóban kifogástalan ételleket, az italt. Augusztusban 2835000 forint volt az étterem forgalma. Naponta ötvenfélét főznek, 600—800 adagot szolgálnak fel.

A pincében

Követtem a pincért. Ötven lépcsőt számoltam meg. Aztán nekiütköztem egy rozsdás bojler tartálynak. A pincér ment tovább. A konyhában — a pincében — ahol a remek ételek főnek, egyik szakács nagy piszkavassal a tüzet élesztgette. A havi kétmilliós forgalmat bonyolító konyhában minden szénfűtéses, csak egy gáztűzhely van. A pályaudvaron villanymozdonyok járnak, lent a konyhában szénnel főznek.

A bejárat két oldalán végig bazárok, mindenféle kacattal. Nem messze csúnya látványt nyújtó újságosbódék. Az utas kilép a pályaudvarról, már kicsit bosszúsán, az első benyomásait a városról a kapuban szerezte, s ezek bizony vegyesek. A Nyugati környéke igazán nem szép.

hátsó bejárata fölött. Azt mondják: majd ha odaérnek az állványozással, megcsinálják. Most cserélik a csarnok tetején az üveget, mosogatják a falat. Nemrég festették, de ismét igen piszkos.

A Keletibe 250 vonat érkezik, indul. Száztizezren mennek át naponta a kapukon. Sok ezren ülnek a várótermekben, diákok, munkások, külföldiek; sokan ülnek le az étteremben. A Keleti étterme kicsi. Átlag ezer személyre főznek naponta. Itt is: a pincében. A büfék eladnak 40—50 kiló gyulait, 120—130 kiló virslit, 1400—1500 faszírozott, ugyanennyi bécsis zsemlet.

Szentesi József üzletvezető azt mondja, ritkaság már az olyan utas, aki elemózsiát cipel. Beül az étterembe, ott eszik. A nagy forgalom és a kis kapacitás összeütközése: az elégedetlen vendég. Lassan kapja meg rendelését, semmi sem elég tiszta, hiszen nem győzzük.

Nemrég festették...

Söröskorsók, végigrakva a padon. A pénztár előtt sor áll. Az oszlop mellett félig nyitott szájjal részeg ember horkol. Délután négy óra felé jár. A Wiener Walzer befut a Keleti csarnokába, jól látni ezt a II. osztályú váróteremből.

Mossák a kocsiablakokat, hűsítőt kínálnak, újságokat. Utasok jönnek-mennek; az ember véletlenül meglátja: néhány dróton, a levegőben nagy vasdarab lóg a csarnok

A lépcsőről a Baross térre érkezik az utas. Megnézi a modern virágüzletet, s észreveszi az ócska babakocsin árusító perecest, a régi újságosbódékat, az alkalmi „csillagvizsgálót” — látja a kigyulladó jelzőlámpát, a villogó pesti fényeket, a megvilágított virágokat: s elindul a kapuból a város felé...

Dolecskó Kornélia

Budapestre vonatkozó újságcikkek			
Szerző:	Dolecskó Kornélia		
Cím:	A város kapuibán		
Forrás:	Esti Hírlap		
(Hely)	1963. szept. 13.	(Idő)	
		(Köt. v. füz.)	
		(Oldal)	
Tárgy	OSZTÁLYOZÁS		
Hely	385,5		
Idő	"1963"		
Személy			
Helyszám			